

kalfatring bestod ikke i nogen Principforandring, men kun i, at Folketinget mente, det var mere hensigtsmæssigt at begynde fra en Side og saa fordele retfærdigt og rimeligt. Men i Princippet sluttede jo Folketinget, med vor højtærede Formand i Spidsen og som Ordfører, sig principalt til Forslaget, som det forelaa fra Regeringen, om de mange Valgkredsje. Derfor siger jeg: Det er en gammel Sætning i Politik, at et er Motiverne, og de kunne være gode nok for sig, men det kommer virkelig an paa, hvad der staar i Loven. Det have vi jo haft mange Debatter om her i Salen, og det er blevet fremdraget under Forhandlingerne, at det og det staar i Motiverne; men det staar ikke klart i Loven, og saa har man altid fra Regeringens og dens Benner's Side sagt, at det gjaldt, hvad der staar i Loven. Og nu kan jeg ikke vide alt, hvad der staar i Motiverne og saadanne Steder, eller hvad der er udtalt af den forhenværende eller nuværende Indenrigsminister; jeg holder mig til, hvad der staar i Loven, og det maa jeg have Lov til. Jeg holder mig til, at Regeringen ikke en, men to Gange er kommen med et Forslag, der er i principiel Overensstemmelse med Flertallets Standpunkt her i Tinget, og saa har jeg vist Ret til at sige til Ministeren: Fasthold det Forslag, som Regeringen selv er kommen med; saa skulle vi nok hjælpe til, at det i Princippet bliver til Lov, i alt Fald for Folketingets Vedkommende; og saa kan det ikke nytte, at Ministeren henviser mig til, hvad den forhenværende Indenrigsminister har sagt, eller hvad der staar i Motiverne til Lovforslaget. Det er blevet forelagt to Gange; det er en Kendsgerning, og den mener jeg, jeg har at holde mig til. Men, som sagt, jeg skal ikke komme dybere ind paa det; jeg vilde have ønsket, at vor højtærede Formand havde deltaget i denne Debat; saa tror jeg, han vilde endnu yderligere have overbevist den ærede Minister om, at Venstres Standpunkt er baade det gamle og det rigtige og tildels i Princippet Regeringens eget.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Jeg skal saamænd ikke dele ham og det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds imellem, de ere jo gamle Parti-

Medlemmer af det socialdemokratiske Parti; det er jo vist og sikkert, og saa sandes jo her det gamle Ord, at „Frænde er Frænde værst, sagde Ræven om de røde Hunde“, thi ellers kan jeg ikke forstaa, hvorledes de to gamle Kammerater saaledes kunne komme op at træffes. Jeg har nu aldrig nogen Sinde været i det socialdemokratiske Parti og tror heller ikke, jeg kommer der, men derfor vil jeg regnes for lige god Demokrat, og jeg har heller ikke hørt andet, end at de ærede socialdemokratiske Medlemmer godt indrømme os Venstremænd, at vi ere Demokrater. Men hvis det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har faaet ud af det andet ærede Medlems Udtalelser, at vi Landboer og navnlig Agrarsagens Benner virkelig ville fordele Bjerne og Arbejderne, da staar jeg ikke til Ansvar for, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds i saa Henseende har udtalt, og skal heller ikke afgøre, om han har udtalt sig paa en Maade, der fuldt ud berettigede det ærede Medlem til at udtale sig, som han gjorde. Men eet er vist, at jeg regner mig for lige saa god Landbo, Landbodemokrat og Agrar som det ærede Medlem. Vi to ere jo udgaaede af samme Stand og have faaet omtrent samme Opdragelse, og vi leve begge to paa Landet, saa vi have vist Lov til begge to at regne os lige gode i den Retning. Men jeg vil sige: Det er ikke paa nogen Maade min Mening, at den demokratiske Del af den danske Landbefolkning vil stille sig saaledes. Nej, det, jeg tror, der gør, at vi kunne arbejde sammen, og giver mig Haab om, at vi kunne gøre noget for det danske Landbrug, er, at de ærede Socialdemokrater ere enige med os om, at det er fra Militarismen, Pengene skulle tages. Det er derfor, jeg tror, der kan blive godt Samarbejde mellem os i Fremtiden; thi jeg anser Socialdemokraterne for nogle af de alvorligste og oprigtigste Antimilitarister, vi have her i Landet. Jeg ser ikke rettere end, at skulle vi Landboer have en Hjælp, der betyder noget og kan forslaa noget, saa maa vi virkelig have Tag i den Rilde, som gør, at Statskassen nu er tom. Der er Grunden til, at vi i Fremtiden ikke kunne blive ved at gøre, hvad vi hidtil have gjort, fordi Militaristerne stadig forlange mere og mere,